

РЕШЕНИЕ

№ 24983

гр. София, 27.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5987** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. П. В. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], срещу Решение от 26.04.2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), постановено по н.а.х.д. № 1115 по описа на СРС за 2024г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-020042/07.08.2023г. на Началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на касатора са наложени административни наказания, както следва:

1. За нарушение на чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал.1, т.1, предл. първо и второ от ЗДвП - „глоба“ в размер на 10 лв.

2. За нарушение на чл. 137А, ал.1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал.4, т.7, предл. първо от ЗДвП - „глоба“ в размер на 50 лв.

Въззивното решение е оспорено като постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Сочи, че въззивният съд не е съобразил, че съставеният АУАН и издаденото НП не отговарят на изискванията на чл.42, т.4 от ЗАНН, съответно чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. На следващо място счита, че приетите в решението изводи не кореспондират с

приобщените към делото доказателства. Според касатора, съдът неправилно е ценил гласните доказателства, тъй като актосъставителят е лице, заинтересовано от изхода на делото. Поддържа, че от събраните доказателствата не се установява по безсъмнен начин вмененото нарушение. Моли съда да отмени решението на СРС, както и потвърденото НП.

Ответникът, Началник група в СДВР, отдел „ПП“, не изразява становище по жалбата и не взема участие в производството.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество е неоснователна.

В решението си въззивният съд е възприел следната фактическа обстановка:

На 27.07.2023 г., около 10:58 ч., И. В. управлявал лек автомобил, с марка „А. Р.“, рег. [рег.номер на МПС] , движейки се в [населено място], по [улица], с посока на движение от[жк]към [улица], като в района на около 200 метра преди включването в [улица], при извършена проверка от служители в отдел „Пътна полиция“ при СДВР - Л. М. и Ф. Д. е констатирано, че водачът не използва обезопасителен колан по време на движение, с какъвто е оборудван автомобилът, както и не представя свидетелството му за правоуправление на МПС и контролния талон към СУМПС.

За констатираните нарушения свидетелят М. съставил против касатора АУАН за две нарушения на ЗДвП - чл.137а, ал.1 и чл.100, ал.1, т.1 от закона. АУАН е предявен за връчване и подписан от лицето без възражения. Въз основа на този акт е издадено и обжалваното пред СРС наказателно постановление, с което на В., на основание чл.183 ал.1 т.1, предл. първо и второ от ЗДвП е наложена глоба от 10 лв., за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП; на основание чл.183 ал.4, т.7, предл. първо от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 50 лв., за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел М. (актосъставител), както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

За да потвърди наказателното постановление, въззивният съд е приел, противно на твърденията в жалбата, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Според съда, в производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът е приел, че нарушенията са осъществени от обективна и субективна страна, тъй като водачът е управлявал автомобила без поставен колан, с какъвто е бил оборудван автомобила, което е нарушение по чл.137а, ал.1 от ЗДвП, както и не е изпълнил задължението си да представи СУМПС по време на проверката, което е нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП. По отношение на наложената глоба за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП е приел, че от АНО е приложен чл.3, ал.2 от

ЗАНН, тъй като с НП е наложено само едно наказание - за неносене на СУМПС /след съобразяване с влязлото в сила изменение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП във връзка с което е отпаднала отговорността за неносене на контролния талон към СУМПС/.

В хода на съдебното производство пред СРС не са допуснати процесуални нарушения, които да обосноват отмяна на въззивното решение. Съдът пълно и всестранно е изследвал фактичката обстановка и въз основа на събраните доказателства е извел правилни правни изводи, а именно, че нарушенията на ЗДвП са безспорно установени и доказани, както и, че наложените административни наказания на В. са законосъобразно определени като вид и размер, съответстващ на установените нарушения.

Противно на твърденията в касационната жалба, в процесните АУАН и НП относимите към съставомерността на нарушенията факти и обстоятелства са описани по изискуемия от закона способ. Налице е коректно цитиране на нормативните правила, доколкото направеното изложение на реализираните от водача нарушения, респективно обстоятелствата, при които те са извършени, са формулирани изчерпателно. Следователно касаторът В. е бил наясно с рамките и съдържанието на обвинението срещу него, като е бил в състояние да проведе защитата си в хода на развилото се административнонаказателно производство и в съдебната фаза на процеса.

При преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства поотделно и в съвкупност недвусмислено и категорично се налага изводът, че В. е извършил виновно вменените му нарушения на чл.137а, ал.1 и чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП. Съгласно чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП „водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани“. Тези изводи са обосновани с писмените доказателства по административнонаказателната преписка, от разпита на свидетеля - М., служител в отдел „ПП“ при СДВР /актосъставител/, извършил проверката на документи, при която е установено, че касаторът не е спазил правилата за движение по пътищата като е управлявал лекия автомобил без поставен предпазен колан, както и не е представил СУМПС при провеждането на същата, което от своя страна съставлява нарушение на задължението обективизирано в чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП /изм. ДВ, бр. 67 от 2023г./ - водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи: свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория.

Неоснователни се явяват и възраженията на касатора, че въззивният съд неправилно е кредитирал показанията на свидетеля - актосъставител. Следва да се посочи, че от разпита на свидетеля по делото се установява непосредствено, както извършването на нарушенията, така и тяхното установяване, издаването на акта за установяване на нарушенията и предоставянето му на нарушителя. Настоящият съдебен състав счита, че събраните гласни доказателства са изцяло в унисон с приложените по делото писмени такива. В този смисъл, решаващият съд е изпълнил задълженията си по чл.13, ал.1; чл.14, ал.1 и чл.107, ал.2 от НПК за пълно и обективно изследване на всички обстоятелства по релевирания спор като е събрал относимите за тях доказателства. Надлежно е обсъдил и анализирал фактите от значение за спорното право и е извел обосновани изводи, които се възприемат изцяло.

При извършената служебна проверка касационната инстанция не констатира пороци, водещи до недопустимост или нищожност на обжалваното решение. С оглед горните

съображения, не са налице и сочените в касационната жалба основания за отмяна на решението, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, АПК, вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София - град, XXVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.04.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, постановено по н.а.х.д. № 1115 по описа за 2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: